

Påskedag

Efter sabbatten, da det gryede ad den første dag i ugen, kom Maria Magdalene og den anden Maria for at se til graven. Og se, der kom et kraftigt jordskælv. For Herrens engel steg ned fra himlen og trådte hen og væltede stenen fra og satte sig på den. Hans udseende var som lynild, og hans klæder hvide som sne. De, der holdt vagt, skælvede af frygt for ham og blev som døde. Men englen sagde til kvinderne: »Frygt ikke! Jeg ved, at I søger efter Jesus, den korsfæstede. Han er ikke her; han er opstået, som han har sagt. Kom og se stedet, hvor han lå. Og skynd jer hen og sig til hans disciple, at han er opstået fra de døde. Og se, han går i forvejen for jer til Galilæa. Dér skal I se ham. Nu har jeg sagt jer det.« Og de skyndte sig bort fra graven med frygt og stor glæde og løb hen for at fortælle hans disciple det.

Matt. 28,1-8

Deponeret for en tid

MOGENS G JENSEN

Tanken

Jesu opstandelse er den historiske begivenhed, som den kristne kirke står og falder med. Påskedag er kirkeårets store juvel. På baggrund af langfredags forsoning forkyndes det nu, at sejren er vundet. Gud har vedkendt sig Jesu offer, som et fuldkomment offer for hele menneskeslægtens synd. Dødens magt er brudt og besejret, og en vej er banet gennem døden og til evigt liv hos Gud. Påskemorgen er det, der gør, at vi kan takke Jesus for hans offer og få øje på sejren midt i nederlaget.

Troen

Evangelisten Mattæus fortæller om to kvinder, som går ud til Jesu grav, sandsynligvis for at ære ham en sidste gang. De vil salve den døde Jesus, for det havde de ikke nået, da han døde langfredag. Solen er lige stået op og skinner på dem. Og det er nøjagtig den samme sol, der står op over os her i dag og skinner på samme måde på os. Og mens de står ude ved graven, kommer der pludseligt et jordskælv, og stenen væltes væk fra graven. En engel viser sig for dem og sætter sig på stenen og fortæller dem, at Jesus er stået op fra graven. Og de, der skal holde vagt, falder om som døde af frygt for englen.

Her i den vestlige verden er det blevet almindeligt at skille opstandelsen som historisk begivenhed fra troen på Jesus, hvor denne tro ikke ses afhængig af Jesu legemlige opstandelse. Men sandheden er, at opstandelsestro uden fysisk opstandelse

er som en dykker uden iltflaske. Det afgørende for dykkeren er, om der er ilt i flasken. Er der ilt i flasken, overlever han. Er der ikke ilt, dør han. Sådan er det også med opstandelsen. Er Kristus ikke opstået fysisk fra de døde, så er troen tom, den kristne forkyndelse er en løgn, og jeg må selv bære ansvaret og straffen for min skyld.

Jesu opstandelse er ikke bare en opmuntrende fortælling, men noget som skete i virkeligheden. Vi kan altså ikke nøjes med at sige, at Jesu opstandelse skal forstås billedligt, at det er Jesu ord og tanker, der ligesom stod op af graven påskemorgen. Eller det er troen, der ligesom står op påskemorgen. For hvis ikke Jesus stod op af graven fysisk påskemorgen, så skal vi heller ikke opstå af vore grave. Hvis Kristus kun er opstået billedlig talt, så skal vi heller ikke opstå andet end billedlig talt. En 'ligesom opstandelse' er ikke nogen opstandelse overhovedet, men bare en talemåde.

Sådan er Jesu fysiske opstandelse den begivenhed, der alene kan kaste lys over vores grave, og troen på Jesu opstandelse er derfor den kristne menigheds dyrebareste skat. Hvis vi giver den fra os, er vi de ynkværdigste af alle mennesker, som Paulus siger det i 1. Kor. 15,19. Så er vi først fortabte.

Nede under Peterskirkens gulv har arkæologer fundet en hel dødeby med gravhuse arrangeret i gader. Den er fra tiden omkring Kristi fødsel, og man har noteret sig, at der på denne begravelsesplads er begravet både kristne og ikke-kristne i de samme gravhuse, ja, undertiden i den samme kiste. Hvordan kan man vide det? Det kan man på flere måder. Blandt andet ved de symboler, der er anvendt på kisterne. Der er tydelig forskel på kristne og ikke-kristne symboler. Men det mest sikre kendetegn er, når man støder på et bestemt ord, nemlig det latinske ord 'depositus'.

De første kristne i Rom brugte nemlig ikke ord som begravet eller jordfæstet eller kremeret, eller hvilke andre ord vi ellers bruger om dødes anbringelse i deres grave. De brugte meget bevidst ordet depositus, som betyder opbevaret med al den midlertidighed, der ligger i det ord. Man deponerer noget, fx. ens værdigenstande eller ens kuffert for at vende tilbage og hente det på et senere tidspunkt. Det var det ord, de kristne i Rom brugte om deres afdøde. Ordet depositus anvendt på et gravhus eller en kiste angiver således, at her ligger der en, der tilhører Jesus Kristus, den opstandne herre og frelser. Her ligger en, der hører til Jesu Kristi opstandelsesfolk, som venter på at blive hentet hjem af sin opstandne Herre.

Så må vi også have det store håb, at vores grav blot er et midlertidigt opholdssted for os, at vi blot er deponeret der i vores grave, og at den opstandne Jesus en dag vil hente os og føre os hjem til det nye liv hos Gud. Vi er blot deponerede for en kort tid. Så kommer han og henter os hjem til sig.

Udfordringen

Hvilken forskel gør det for dig, at Jesus er opstået og ikke længere ligger i graven?